

IFLA EUROPE
INTERNATIONAL FEDERATION
OF LANDSCAPE ARCHITECTS

“Tabte Landskaber”

2023 IFLA Europas Manifest

Napoli, Italien – 15. oktober 2023

Vi er vidne til en hurtig transformation af planeten og samfundet, hvilket uundgåeligt fører til ændringer i territorier, der dokumenterer udviklingen af vores landskaber. Dette resulterer ofte i tab af identitet, hvilket medfører en konsekvent "desorientering". Transformation påvirker alle landskaber - landlige, peri-urbane og urbane. Det er dog afgørende at styre denne ændring for at forhindre tab, herunder den kulturelle arv, der er forbundet med den. Udviklingens tempo, sammenkoblet med teknologiske innovationer og miljø- og sociale bekymringer, forhindrer ofte ordentlig overvejelse af effektive forvaltningsstrategier. Den europæiske finansiering, introduceret gennem New Green Deal for at støtte en "økologisk overgang", markerer et evolutionært skift, men overser betydningen af kulturarven. At håndtere denne ændring følsomt er afgørende for at opnå en balance mellem "at leve", "at producere" og "at forbinde".

At afveje kravene til ny jordforbrug samtidig med at reducere energiforbrug, affald og forurening er afgørende. Derudover er det grundlæggende at forhindre tabet af forbindende og identificerende elementer af kollektiv hukommelse. På trods af den seneste stigning i teknologiske innovationer og de ressourcer, der er stillet til rådighed af den presserende implementeringsplan, der er pålagt af Recovery Fund, især inden for energi, "den lille tid, der er afsat" til at håndtere dette, kan "forårsage ukoordinerede brud og revner" på visse steder og medføre, at de mister deres "genkendelighed". Interventioner er nødvendige med det formål at genoprette en bæredygtig balance for en forbedret livskvalitet for alle arter ved hjælp af en "designproces, der næres af en arbejds-hukommelse."

Vi, de underskrevne, som repræsentanter for de 34 nationale foreninger i den europæiske region af Den Internationale Føderation af Landskabsarkitekter, efter at have overvejet 'Tabte Landskaber' som tema for vores generalforsamling under et møde i Napoli, Italien fra den 13. til 15. oktober 2023, fremsætter følgende udtalelser:

Vi tror på:

Som landskabsarkitekter er vi intrinsisk involveret i forandringer og har en tilbøjelighed til at betragte denne evolutionære proces som en del af vores daglige træning og arbejde. Nu, mere end nogensinde, er det afgørende at anvende vores professionalisme og følsomhed over for transformationsprocessen ved at bidrage til at styre forandringer gennem samarbejde med naturen og ved at være opmærksomme på alvorlige miljømæssige, sociale, kulturelle arve- og klimaskader, der kan opstå. Mens forandring og udvikling implicit medfører visse tab, er en "planlagt og designet" transformation, der skaber en ny balance og bevarer natur, hukommelse og stedsfornemmelse, nødvendig.

- At disse processer er centrale for landskabsarkitekturens disciplin, der fungerer som en "forhandler mellem natur og kultur, mellem teknologisk, økologisk innovation og poetisk fantasi for at spille en afgørende rolle i genopbygningen af betydningen og værdien af vores forhold til Jorden".

- At landskabsarkitektur gør det muligt at rette de performative færdigheder hos naturen mod at tackle kritiske miljøproblemer på lokalt niveau og forbedre livskvaliteten for alle levende væsener.
- At kvaliteten af landskabet er fundamentalt for den psykofysiske udvikling af befolkninger og deres sundhed. Dette velvære er tæt knyttet til stedsidentiteter.
- At forbindende landskaber forbedrer kulturelle udvekslinger, muliggør opbygning af grøn-blå infrastrukturer og forbinder dermed mennesker og natur.
- At produktive landskaber vedrører udviklingen og evolutionen af civilisationer, men dårligt overvejede transformationer, der ofte er for hurtige og dårligt undersøgte, beskadiger eller ødelægger unødvendigt lokale produktions traditioner.
- At evnen til at transformere landskabet på en holistisk måde, i overensstemmelse med dets evolutionære processer, læsning af lag og kompleksiteter i et territorium, er afgørende for at gøre vores fag til en central del af en strategi for at håndtere og guide overgange.
- At integrere nye teknologiske løsninger med naturens performative færdigheder, forestille sig systemiske interventioner, symbiotiske udvekslinger, ved at forfølge genbalancering af forbrug, jordkvalitet, vand, luft og vegetation, produktions systemer, forfølge miljømæssige og mikroklimatiske fordele, skabe kvalitetsmiljøer for livet for alle levende væsener. Forny, rens, filtrere, kompensere, genanvende og ændre vores måder at "leve" på.

Det er uden tvivl nødvendigt at reducere så meget som muligt af indgreb, der "forbruger", og erstatte dem med dem, der "producerer og overlapper".

Den igangværende overgang, der er nødvendig, skal styres og ledes af et "projekt", der skal sigte mod at opbygge en ny balance og forfølge en "arbejdshukommelse" i områderne. Landskabsarkitekter kan, på grund af deres faglige uddannelse, spille en strategisk rolle i denne overgang uden at miste betydningsfulde elementer, der er specifikke for et sted, ved at deltage i stedets egne udviklingsprocesser.

Menneskeheden har altid søgt en balance mellem bevarelse og transformation, men i dag skal denne søgen etableres hurtigt for at løse eller bremse aktuelle miljø- og sociale problemer.

Vi opfordrer til:

Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Miljø, Generaldirektoratet for Landbrug, Europarådet, det Nye Europæiske Bauhaus Kollektiv, IUCN, medlemsstaterne i IFLA Europe, overvågnings- og forvaltningsorganer for de økologiske transitions- og genopretningsfonde samt andre miljøaktører:

- At fremme betydningen af en 'Forandringsstyring' på en evolutionær, men identitetsbevidst måde, med naturbaserede løsninger (NBS) og evnen til at styre komplekse transformationer, typiske for udviklende landskaber, som landskabsarkitekter styrer med kompetence og erfaring som en essentiel del af deres faglige færdigheder.
- At sikre, at iveren for overgang også beskytter steder og landskaber gennem grundige konsekvensvurderinger, uanset karakteren af de foreslåede projekter (vi kan ikke undgå at ændre vores livsstil og måder at bebo byer, produktion og forbindelse på, for ellers vil de selv blive slettet

af de alvorlige klimaændringer, der finder sted i øjeblikket, men vi kan minimere potentielle skader, hvor det er muligt).

- At undgå standardisering af løsninger og materialer, samtidig med at man bruger innovative internationalt testede materialer og løsninger, der tilpasses og indføres med respekt for deres relative kulturer.
- At forfølge målet om at forene befolkninger, kulturer, landskaber og natur med kulturen i europæiske steder og folkeslag, uden at miste individuelle karakteristika.

Efter andre internationale og europæiske tekster om emnet såsom:

- *The European Soil Strategy (2023)*
- *The European Climate Law (2020)*
- *The EU Green Deal (2019)*
- *Farm to Fork Strategy (2019)*
- *UN Report of the Special Rapporteur on the issue of human rights obligations relating to the enjoyment of a safe, clean, healthy and sustainable environment (2018)*
- *European Heritage Strategy for the 21st century – Strategy 21 (2017)*
- *2030 UN Agenda for Sustainable Development (2015)*
- *Paris Agreement on Climate Change (Paris, 2015)*
- *European Union framework for climate and energy 2020 – 2030 (EU 2014)*
- *Environmental action programme 2020 (European Union, 2013)*
- *Convention on the Promotion and Diversity of Cultural Expressions (UNESCO, 2005)*
- *Convention for the Safeguarding of Intangible Cultural Heritage (UNESCO, 2003)*
- *European Climate Change Programme (EU ECCP, 2000)*
- *The European Landscape Convention (CoE, Florence, 2000)*
- *Århus Convention (UN Economic Commission for Europe, 1998)*
- *The Action Plan on Cultural Policies for Development (UNESCO, Stockholm, 1998)*
- *UN Convention on Biological Diversity (CBD, 1992)*
- *United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC, 1992)*
- *The Recommendation on participation by the people at large in cultural life and their contribution to it (UNESCO, Nairobi, 1976)*
- *The World Heritage Convention (Paris, 1972), whose Operative Guidelines first expressed the notion of Cultural Landscapes*
- *The World Heritage Convention (Paris, 1972), whose Operative Guidelines first expressed the notion of Cultural Landscapes*
- *Charter of Burra (ICOMOS, Burra Australia, 1979)*
- *Bern Convention, Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats (CoE 1979)*
- *The European Social Charter (CoE, 1961)*
- *The New European Bauhaus (2020)*